

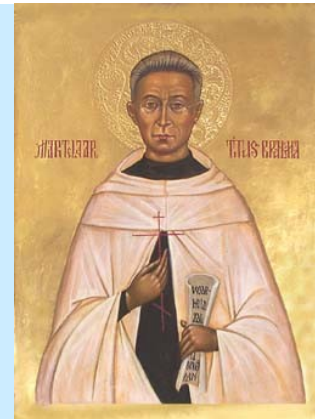

Maria, Onze Lieve Vrouw
van de berg Karmel

Karmel berichten

*Aalsmeer Amstelveen
Maand november*

19 november 2020

Zalige Titus Brandsma

Beste mensen,

Grote rampen, zoals nu een ongekeerde pandemie, roepen altijd vragen op die ook ons geloven in God betreffen. Heeft God dat nu bedoeld? Waaraan hebben we dit verdiend? Is het een straf voor? Als we dat laatste ook al zouden denken, dan moeten we daar meteen aan toevoegen dat zoiets nooit de bedoeling van God is geweest of is. God heeft de mens voor het geluk geschapen. De mens heeft de verantwoordelijkheid gekregen om zo met de Schepping om te gaan dat waar wordt wat in het scheppingsverhaal staat: God ziet dat het goed is.

Vaak wordt gezegd dat we deze pandemie over ons hebben afgeroepen, bv. door globalisering of een slecht omgaan met dieren. Paus Franciscus lijkt zo iets te suggereren toen hij zei dat het coronavirus een natuurlijke reactie op klimaatverandering zou zijn. De Amerikaanse priester en jezuïet James Martin betoogt dat wij geen verklaringen voor het lijden moeten zoeken. Wij weten niet wat de zin van onze pandemie is.

Maar wij weten wel dat we klaar moeten staan voor de ander, omdat uiteindelijk in die ontmoeting zin en God te vinden is. Theologen, zoals de bekende benedictijn Anselm Grün, geven praktische tips hoe je de quarantainetijd niet alleen goed kunt overleven, maar ook nog eens kunt gebruiken voor reflectie. Anderen roepen op tot een collectieve bezinning en wel over de toekomst van de kerk. We zouden de eerste vraag uit de oude catechismus kunnen stellen: waar toe zijn wij op aarde?

Wens u/jou veel hoop, licht en kracht!

p. Loek Seeboldt o.carm

Uit kerkklanken oktober 2020 H.H. Engelbewaarders Badhoevedorp.

U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u voorheen aan een of meer van de activiteiten van de Karmel in de regio Aalsmeer Amstelveen heeft deelgenomen. Indien u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen, stuur dan een mail naar Karmel-Aalsmeer-Amstelveen@caiway.net

Dit mailadres kunt u ook gebruiken voor uw mededelingen, opmerkingen en vragen. Indien gewenst kunt u bellen naar 0297-565888.

Karmelgebed

Wakend in de Stilte,
verlangend naar het Licht
vragen wij U, Schepper van alle Leven:
Blijf ons nabij,
breng ons tot Vrede.

Karmel Titus Brandsma
Heerlen

Karmel Gebedsketting: bid je mee op je eigen plaats? Elke laatste zaterdag van de maand - www.karmel.nl

Ziel, zoeken moet je jezelf in Mij

Ziel, zoeken moet je jezelf in Mij,
en Mij moet je zoeken in jezelf.

Zo heeft, o ziel, de liefde
jouw beeld in Mij kunnen prenten,
dat geen wijs schilder,
met al zijn meesterschap,
dat beeld zou kunnen maken.

Jij werd uit liefde geschapen,
mooi, knap en zo diep
in mijn binnenste getekend, dat,
als jij jezelf verliest, mijn lief, ziel,
jij jezelf moet zoeken in Mij.

Ik weet, als jij je ooit zou vinden
getekend in mijn hart
en zo naar het leven uitgebeeld,
dat het je verheugen zou,
bij het zien van jezelf,
je zo prachtig getekend te zien.

En mocht je soms niet weten
waar je Mij zult vinden,
dwaal dan niet van hier naar ginds,
maar, als je Mij vinden wilt,
moet je Mij in jezelf zoeken.

Want jij bent mijn onderdak,
jij bent mijn thuis en verblijf,
en daarom klop ik altijd bij jou aan,
wanneer ik vind in jouw gedachten de deur
gesloten.

Buiten jezelf hoef je Mij niet te zoeken,
want om Mij te vinden
zal het genoeg zijn Mij alleen maar te roepen;
Ik zal dan zonder talmen naar jou toe gaan
en Mij moet je zoeken in jezelf.

Teresa van Ávila

Gebedentraditie

Bij het lezen van het boekje “Kerk in tijden van corona” (Adveniat, ISBN 978 94 9316 138 2, € 19,50) werd de aandacht getrokken door de volgende opmerking in het artikel van Sam Goyvaerts, docent liturgiewetenschappen Tilburg School of Catholic Theology (blz. 52):

“De rijke waaier aan devotionele praktijken in katholiek Vlaanderen en Nederland van voor de jaren zestig is grotendeels verdwenen. De tijd dat veel families de gewoonte hadden om elke avond te bidden – een tientje of enkele mysteries van de rozenkrans – en alle gelovigen het Angelus uit het hoofd kenden en er driemaal per dag aan werden herinnerd met de klokken van de kerk, is afgelopen.”

Zo terugziend zorgden die over de dag verspreide gebedsmomenten ook voor structuur in de dag. En we weten allemaal, dat het aanbrengen van structuur in onze dagelijkse bezigheden meehelpt om ons het leven aangenamer te maken. Misschien hebt u wat aan onderstaande.

Elke week verschijnt er op de site van het Titus Brandsma Memorial een nieuwe psalmviering in woord en beeld. De tekst van de viering staat na de link naar beeld en het geluid. Deze is met de volgende link te openen: <https://titusbrandsmamemorial.nl/vieringen/psalmviering/>

Een gebed en lezing voor elke dag te vinden op: <https://www.gewijderuimte.org/>

Gebeden voor onderweg. Het wordt u voorgelezen en gezongen: <https://biddenonderweg.org/home/>

Voor de advent dagelijks nieuwe inspiratie tot aan Kerst, zie: <https://www.ignatiaansbidden.org/>

Angelus

Werd altijd 's-ochtends, 's-middags en 's-avonds gebeden.

Angelus Domini nuntiavit Mariae Et concepit de Spiritu Sancto.	De Engel des Heren heeft aan Maria geboodschapt, En ze heeft ontvangen van de Heilige Geest.
<i>Ave Maria</i> , Gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus et benedictus Fructus ventris tui, Iesus. Sancta Maria, Mater Dei, Ora pro nobis peccatoribus Nunc et in hora mortis nostrae. Amen.	Wees gegroet, Maria , vol van genade. De Heer is met U. Gij zijt de gezegende onder de vrouwen, En gezegend is Jezus, de Vrucht van Uw schoot. Heilige Maria, Moeder van God, Bid voor ons, zondaars, Nu en in het uur van onze dood. Amen.
Ecce, Ancilla Domini. Fiat mihi secundum verbum Tuum.	Zie de Dienstmaagd des Heren, Mij geschiede naar Uw woord.
<i>Ave Maria...</i>	Wees gegroet, Maria...
Et Verbum caro factum est Et habitavit in nobis.	En het Woord is vlees geworden; En Het heeft onder ons gewoond.
<i>Ave Maria...</i>	Wees gegroet, Maria...
Ora pro nobis, Sancta Dei Genetrix, ut digni efficiamur promissionibus Christi.	Bid voor ons, Heilige Moeder van God, Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.
Oremus. Gratiam Tuam, quaesumus, Domine, mentibus nostris infunde, ut, qui angelo nuntiante, Christi, Filii Tui, incarnationem cognovimus, per passionem eius et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur.	Laat ons bidden. Heer, wij hebben door de boodschap van de Engel de menswording van Christus uw Zoon leren kennen; Wij bidden U, stort Uw genade in onze harten, opdat wij door Zijn lijden en kruis gebracht worden tot de heerlijkheid van de verrijzenis.
Per eundem Christum, Dominum nostrum.	Door Christus, onze Heer.
Amen.	Amen.

Geestelijke Communie

Nu we moeten verwachten, dat de huidige beperkingen van het kerkbezoek nog wel enige tijd zullen duren, wordt hierna aandacht besteed aan de geestelijke communie. Met enige voorbereiding en concentratie voor iedereen haalbaar lijkt het. Onderstaande is met dank ontleend aan Titus Brandsma Tijdingen Oss.

Voor mensen die fysiek niet meer de H. Communie kunnen ontvangen bestaat er van oudsher de mogelijkheid om geestelijk te communiceren. Dat betekent dat je je innerlijk verbonden weet met de Aanwezigheid van de Heer in gebroken brood en vergoten wij die de tekens zijn van Zijn Lichaam en Bloed.

Deze praktijk van geestelijke communie wordt vooral beoefend door zieken, door gevangenen, door religieuze gemeenschappen waar geen priester komen kan. Zo'n geestelijke communie is natuurlijk ingebed in een godsdienstig leven en in een praktijk van gebed waarin het verlangen leeft om Gods Aanwezigheid te mogen ervaren. Iemand die geestelijk wil communiceren, zal er de tijd voor nemen om zich voor te bereiden. Wanneer men zich heeft voorbereid, kan men bijvoorbeeld het volgende gebed bidden:

Heer Jezus,
ik dank U voor uw Woord van Leven
waarmee Gij mij hebt gevoed.
Graag zou ik U ook ontmoeten
in de communie, uw Brood van Leven,
maar dat is nu onmogelijk.
Daarom bid ik:
aanvaard mijn verlangen
om hecht verbonden te zijn met U.
Kom met uw liefde in mijn hart
en laat mij niet vergeten
dat uw Geest in mij woont.
Wees Gij in mij, opdat ik blijf in U,
mijn Heer en mijn God.

“De Hoop levend houden. Leven vanuit verwachting”

Bisschop Gerard de Korte schreef naar aanleiding van onderstaand gedicht van Charles Péguy en woord voor deze tijd. *(overgenomen van Titus Brandsma Tijdingen 7-11-2020)*

“De tijden zijn onzeker en veel tijdgenoten leven met onbehagen. Vóór het uitbreken van de coronacrisis kende de wereld al genoeg andere zorgen op het terrein van energie, klimaat en ecologie. Heel gemakkelijk kunnen we cynisch worden en ons terugtrekken in onze eigen kleine, vaak comfortabele, leefwereldje. Christenen zouden anders moeten kiezen. Het kleine meisje van de hoop (zie gedicht) wil ieder van ons bij de hand nemen. De hoop wil ook mijn geloof en liefde leiden en richting geven. God geeft ons in Christus toekomstperspectief.”

“Juist nu hebben wij behoefte aan een geloofwaardige overheid, gewetensvolle ondernemers en veel burgers die de plichten van hun burgerschap serieus nemen. In onderlinge verbondenheid en samenwerking kunnen wij de problemen van onze tijd onder ogen zien en zoeken naar oplossingen. De coronapandemie heeft ons met de neus op de feiten gedrukt. Met al onze wetenschappelijke en technische vaardigheden, waarvoor we overigens dankbaar mogen zijn blijven wij kwetsbare en sterfelijke mensen. Maar als vriendinnen en vrienden van Christus hebben we van God een grote verantwoordelijkheid gekregen. In alle nuchterheid en met het besef van onze menselijke

gebrokenheid, kunnen wij, aangeraakt door Gods Geest, de handen uit de mouwen steken. Vanuit het vertrouwen dat God zelf zal zorgen voor de voltooiing.

Charles Péguy (Orléans, 7 januari 1873 - Villeroy, 5 september 1914) was een Franse schrijver, dichter en essayist. Hij sneuvelde in de Eerste slag bij de Marne. Als katholiek zwoer hij het geloof af, werd een strijdbaar socialist. Later keerde hij terug tot het geloof en getuigde daarvan in zijn geschriften.

Het kleine meisje hoop

Het geloof waar ik het meest van hou,
zegt God, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.
Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig,
in de zon en de maan en de sterren aan de hemel
en in 't gewemel
van de vissen in de rivieren,
en in alle dieren,
en in het hart van de mens, zegt God,
dat het diepste is
en het meest in het kind
dat het liefste is
dat ik ooit heb geschapen.
In alles wat boven en onder is
ben ik zo luisterrijk aanwezig,
dat geloven, zegt God, in mijn ogen
geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God.
Er is onder de mensen zoveel verdriet,
soms niet te stelpen,
dat je toch vanzelf ziet
hoe ze elkaar moéten helpen.
Ze zouden wel harten van steen
moeten hebben als ze voor een
die tekort heeft het brood
niet uit hun mond zouden sparen.
Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven dat het morgen allemaal omslaat.
Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren
maar met voorzichtige gebaren
in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer
wankelt en dreigt neer te slaan
maar altijd weer weet op te staan,
en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.
Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand,
die wijzen de weg.

Maar daarvan heb ik meer verstand,
zegt God, ik zeg:
het is dat kleine meisje hoop
dat al wat tussen mensen leeft
hun heen en weer geloop
licht en richting geeft.

Want het is dat kleine meisje hoop
- je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is-
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.

Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou,
de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.
Liefde, dat is geen wonder.
Maar de hoop, dat is haast niet te geloven.
Ikzelf, zegt God, ik ben er van ondersteboven.

(vertaling Frans van Blader SJ)

Zou het kunnen zijn...

Dat nu de wereld vertraagt,
de liefde kan versnellen.
Dat druk zijn en naar buiten racen en vliegen,
de rust vinden en naar binnenkeren wordt.

Zou het kunnen zijn...

Dat door ons thuis moeten blijven
Dat we weer kunnen ervaren van wie we houden
Dat nu de maatschappij zo leunt op de zorg,
we beseffen hoe ontzettend belangrijk dat is.

Zou het kunnen zijn....

Dat de wereld en de luxe om ons heen nu kleiner wordt,
zodat we ons eigen grote hart weer kunnen voelen
Dat we nu goed voor onszelf en anderen moeten zorgen,
ontdekken dat zelfliefde en naastenliefde noodzakelijk is.

Zou het kunnen zijn...

Dat nu we samen strijden tegen hetzelfde,
de eenheid in de verschillen kan worden gevonden
Dat als we elkaar nodig hebben,
herontdekken hoe saamhorigheid voelt.

Zou het kunnen zijn...

Dat na de chaos en strijd van deze tijd,
een nieuwe wereld wordt geboren
Dat na de angst en onzekerheid,
de liefde en waardering voor elkaar en de aarde terugkeert.

Rosalinda Weel

Gebed van Nederlandse bisschoppen

God, toevlucht in onze nood,
kracht in onze vertwijfeling en angst,
vertrouwing in ziekte en lijden.
Wees ons, uw volk, nabij en genadig
nu wij allen de gevolgen ondervinden van het
uitgebroken coronavirus.

Wees een Beschermmer voor hen
die dit virus hebben opgelopen.
Wij bidden voor hen om hoop en genezing.
Wij bidden voor hen die aan de gevolgen van dit
virus zijn
overleden dat zij bij U geborgen mogen zijn.

Wij bidden voor allen die werkzaam zijn in de
gezondheidszorg en het openbaar bestuur,
dat zij uw nabijheid en zegen mogen ervaren in
hun werk
ten dienste van heel de samenleving.

Doe ons beseffen hoe groot
uw liefde is voor ieder van ons
en dat Gij met ons zijt nu wij de kwetsbaarheid
van leven ervaren.

Versterk ons geloof en onze hoop
zodat wij ons altijd zonder aarzelen
overgeven aan vaderlijke voorzienigheid,
door Christus onze Heer.

Bidden in tijden van beproeving